

fremhæves, at udvalget foreslår en regel om adgang til ved en særlig politisag at forbyde selskaber eller enkeltpersoner at drive erhvervs-mæssigt salg på afbetalingsvilkår (eller at medvirke hertil), når sådan virksomhed er drevet »på en måde, der strider mod god forretnings-skik i forhold til køberne«; forbudet kan nedlægges for mindst et og højst fem år, i gentagelsestilfælde for bestandig. Overtrædelse straffes med bøde.

Knud Waaben.

FINSK KRONIK.

På strafflagberedningens och strafflagstiftningens område har det icke inträffat något anmärkningsvärt under det tilländalupna kvar-talet.

Man har med tillfredsställelse kunnat konstatera, att ungdomsbrotts-ligheten nedgått under de senaste åren. Alldenstund det beträffande till straff dömda unga förbrytare ännu icke har publicerats sifferupp-gifter, som hänföra sig till tiden efter år 1945, är det icke möjligt att här anföra uttömmande sifferuppgifter om nämnda brottslighets ut-veckling före, under och efter kriget. År 1938 dömdes 41 personer, som förövat sitt brott medan de varit mellan 15 och 18 år, till tukthusstraff, år 1939 33, år 1940 40, år 1941 58, år 1942 107, år 1943 91, år 1944 74 och år 1945 141 personer. År 1938 dömdes 444 personer, som förövat sitt brott medan de varit i nämnda ålder, till fängelsestraff, år 1939 429, år 1940 577, år 1941 768, år 1942 1.270, år 1943 1.324, år 1944 1.216 och år 1945 1.507 personer. Den omständigheten, att siffrorna under de tre sistnämnda åren icke äro desto högre, har uppenbarligen påverkats av lagen om unga förbrytare, som trädde i kraft den 1 januari 1943 och vilken förlänar domstolen makt att avstå från att döma en förbrytare mellan 15 och 18 år till straff, ifall det förövalde brottet enligt domstolens prövning icke komme att för den åtalade medföra ett strängare straff än böter eller högst sex månaders fängelse och gärningen kan anses hava följt av oförstånd eller tank-löshet och skäl finnes för antagandet, att förövaren skall låta rätta sig utan att bliva dömd till straff. År 1943 avstodo domstolarna från att döma 154 personer till straff, år 1944 159 och år 1945 85.

År 1938 dömdes 266 personer, som förövat sitt brott medan de varit mellan 18 och 21 år, till tukthusstraff, år 1939 234, år 1940 229, år 1941 281, år 1942 257, år 1943 223, år 1944 193 och år 1945 779 personer. År 1938 dömdes 500 till samma grupp hörande personer till fängelsestraff, år 1939 541, år 1940 464, år 1941 603, år 1942 580, år 1943 735, år 1944 678 och år 1945 1.529 personer. I de tal, som höra till vardera gruppen, ingå såväl villkorligt som ovillkorligt dömda personer.

Det är icke möjligt att medelst sifferuppgifter rörande till straff dömda personer påvisa ungdomsbrottslighetens senare utveckling, enär dylika uppgifter ännu icke publicerats. Däremot är det redan möjligt att anföra sifferuppgifter om de personer, som ställts under

åtal, men även denna statistik inskränker sig till den förstnämnda yngre åldersgruppen, varemot sifferuppgifter rörande den sistnämnda gruppen av mera utvecklade unga förbrytare ännu icke kommit till vår kännedom. År 1946 ställdes 5.129 förbrytare, som förövat sitt brott medan de varit mellan 15 och 18 år, under åtal, år 1947 4.451, år 1948 4.072, år 1949 3.635 och år 1950 3.579 personer. Procentuellt utgjorde de, som höra till nämnda grupp, år 1945 3,6 % av alla under åtal ställda personer, år 1946 2,4 %, år 1947 2,3 %, år 1948 2,3 %, år 1949 2,2 % och år 1950 2,2 %. Siffrorna utvisa ett oavbrutet tillfrisknande, då man tager i betraktande, att totalantalet av de personer, som ställts under åtal, nedgått från 218.200 för år 1946 till 164.993 för år 1950.

Ett stort missförhållande vid förverkligandet av lagarna angående unga förbrytare har varit den omständigheten, att det har varit svårt att få lämpliga övervakare såväl för dem, som dömts till villkorligt straff, som för dem, vilka frigivits villkorligt från straffanstalten. Såsom övervakare för den villkorligt dömda skall justitieministeriet (fångvårdsverket) förordna en därtill lämplig befunden person eller vårdförening eller ock giva vederbörande kommunala vårdnämnd i uppdrag att anordna övervakningen. Fångvårdsverket kan förordna en lämplig person eller en vårdförening såsom övervakare för den, som skall frigivas villkorligt från straffanstalten; har en sådan övervakare icke förordnats, skall vederbörande polischef fungera såsom övervakare. Finlands fängelseförening och General Mannerheims Barnskyddsförbund hava begynt idka en vidsträckt upplysningsverksamhet i avsikt att hos allmänheten väcka förståelse för det stora sociala värde, som hör tillmätas nämnda övervakningsuppgifter, och att hos allt flere av sociala uppgifter intresserade personer befordra detta intresse. Nämnda organisationer hava även vidtagit åtgärder för utbildning och fostran av personer, som önska befatta sig med övervakningsuppgifter. På initiativ av dessa organisationer föranstaltades de första kurserna för utbildning av övervakare vid Träskända (Järvenpää) församlingsinstitut den 7—9 maj 1951. Programmet var mångsidigt och såsom föreläsare fungerade flere av landets förnämsta experter.

Brynolf Honkasalo.

Meddelelser.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB

afholdt møde fredag d. 30. marts 1951, hvor overlæge, dr. med. *Georg K. Stürup* indledte diskussion om »Behandlingen af sædelighedsforbrydere«. Indledningsforedraget vil fremkomme som artikel i tidsskriftet. I diskussionen deltog professor, dr. jur. *Stephan Hurwitz*, dr. Nic. *Waal* og dr. *Jarl Wagner Smitt*.

Onsdag d. 25. april 1951 talte direktør i Bikuben *Otto Schlegel* i selskabet om »Dansk Forsorgsselskab, dets organisation og opgaver«.